

ඇමරිකාවට අවශ්‍ය ලංකා ඉතිහාසය

අපේ පැරැන්නන් රාමායණය වැනි පොත් බැහැර කෙළේ ඇයි ද යන්න සාකච්ඡාකිරීමට පෙර විජයට පෙර ඉතිහාසය ලිවීමේ දී මතු වන කරුණක් ගැන අවධානය යොමුකිරීමට සිදු වෙයි. අප කලින් ද සඳහන් කර ඇති පරිදි අවශ්‍ය සංගත සාධක නොමැතිව සෙල්ලිපිවලට වෙනත් අර්ථකථන දෙමින් මහාවංශ ඉතිහාසය වෙනස්කිරීමට උත්සාහකිරීම විවිධ අරමුණු සහිත පුද්ගලයන්ගේ කාර්යයක් වෙයි. උදාහරණයක් ලෙස ගැමුණු කුමරු ජීවත් වූ කාලය බුදුන් වහන්සේගේ කාලයට සමානකරන්නෝ වෙති. එයින් කීමට අදහස්කරන්නේ කුමක් ද?

මහාවංශයෙහි සඳහන් සියලුම සත්‍ය ශැයි අපි නො කියමු. මහානාම හිමියන් ඒ ග්‍රන්ථය ලියා ඇත්තේ එකල තිබී පසුව නැති වී ගිය පොත්පත්වල සඳහන් කරුණු මත මෙන් ම ජනප්‍රවාදයෙහි ද තිබූ දෑ මත ද පදනම් වෙමින් බව පැහැදිලි ය. ඒ අතර උන්වහන්සේ ජීවත් වූ යුගය ද එහි දී බලපාන්නට ඇත. ඕනෑම ඉතිහාසයක් ලියැවෙන්නේ ඒ කාලයට සාපේක්ෂව ය. උන්වහන්සේ ජීවත් වූ යුගයෙහි රට දක්ෂිණ භාරතීය ආකර්මවාදයට ගොදුරු විය. ජනප්‍රවාදයෙහි සතුරන් දෙමළ ලෙස හැඳින්වීමට පටන්ගැනුනේ ඒ යුගයෙහි ශැයි සිතමි,

පොත පතෙහි සඳහන් දෑ මෙන් ම ජනප්‍රවාදයෙහි ඇති කරුණු ද නිර්මාණ වෙයි. ඇතැමුන් ජනප්‍රවාදයෙහි ඇති කරුණුවලට වඩා වැදගත් තැනක් දෙන බව පෙනී යයි. ජනප්‍රවාදය සමහරවිට සරල විය හැකි ය. අප ජනප්‍රවාද ද සැලකිල්ලට ගත යුතු නමුත් එයට අනවශ්‍ය වැදගත්කමක් දිය යුතු නො වෙයි. ප්‍රවාද නිර්මාණය කෙරෙන්නේ බුද්ධිමතුන් අතින් නම් ජනප්‍රවාද නිර්මාණය කෙරෙන්නේ සාමාන්‍ය ජනතාව අතින්. ජනප්‍රවාදවල ඇත්තේ සත්‍ය හා සත්‍ය පමණක් ශැයි නොසිතිය යුතු ය.

සියළු සතුරන් (ආක්‍රමණිකයන්) දෙමළ ලෙස හැඳින්වීමට පටන්ගැනීමෙන් පසුව එය අතීතයට ද බලපාන පරිදි යොදා ගෙන ඇති බව පැහැදිලි ය. මහානාම හිමියන්ට සියළුම ගණනකට පෙර සිදු වූ ඵලාර ආක්‍රමණය ද දෙමළ ආක්‍රමණයක් බවට පත්වන්නේ එළෙසිනි. ඒ සමග ඵලාර ද දෙමළ වී ඇත. එහෙත් අද ඇතැම් පඬිවරුන්ට අනුව ඵලාර යනු ඉරානයෙන් හෙවත් පර්සියාවෙන් පැමිණි පුද්ගලයෙකි. ඵලාර රජු හා සම්බන්ධ බොහෝ කතාවලට පර්සියන් සම්භවයක් ඇතැයි කියැවෙයි. උදාහරණයකට අනුව ඇදු ප්‍රග සිනුවක් බැඳ තිබීම වේර හෝ පාණ්ඩ්‍ය හෝ වෙනත් දක්ෂිණ භාරතීය රාජ වංශයක සිරිතක් නොව පර්සියන් රජවරුන්ගේ සිරිතකි. බුදුන් වහන්සේගේ කාලයෙහි ජීවත් වූ පර්සියන් රජවරුන් අතර ද එවැනි සිරිතක් වී ඇත.

සතුරන් (ආක්‍රමණිකයන්) දෙමළ ලෙස හැඳින්වීම සිංහල බෞද්ධ සංස්කෘතියෙහි කෙතරම් මුල් බැසගෙන ඇත් ද යතහොත් රාජාවලයෙහි පෘතුගීසීන් ගැන සඳහන් වනුයේ දෙමළ ජනයා ලෙස ය. එපමණක් නො වෙයි. අද පවා විශ්විකාමය වැනි ඇත රටක සතුරකු හැඳින්වෙන්නේ දෙමළ යන පදයෙනි. ඵෙරවාද බුදුදහම අන්තිඳහ ආසියාවට මුළුත් ම පැතිර ගොස් ඇත්තේ ලංකාවෙනි. එසේ පැතිර යෑමේ දී සිංහල සංස්කෘතියෙහි ඇතැම් අංග ද ඒ රටවලට යෑම ස්වාභාවික ය. දෙමළ යන්න සතුරා යන්නට පර්යාස පදයක් ලෙස සිංහලයෙහි එක් කාල පරිච්ඡේදයක ව්‍යවහාර වී ඇත්තේ දක්ෂිණ භාරතීය ආක්‍රමණ නිසා ය.

ඇතැමුන් අද ගැමුණු රජතුමා බුදුන් වහන්සේගේ කාලයට ඇද දැමීමට තැත්කරන්නේ ඇමරිකන් විශ්වවිද්‍යාලයක අවශ්‍යතාව පරිදි ය. බටහිරයන්ගේ අවශ්‍යතාව වී ඇත්තේ සිංහල බෞද්ධ සංස්කෘතිය හැකි ඉක්මනින් නැතිකිරීම ය. සිංහලයන් එතරම් පිරිසක් ලෝකයේ නැති වුවත් සිංහල බෞද්ධ සංස්කෘතිය තම යුදෙව් ක්‍රිස්තියානි සංස්කෘතියට තර්ජනයක් බව බටහිරයෝ දනිති.

ගැමුණු රජතුමා මෙරට සිංහල බෞද්ධ රාජ්‍යය ගොඩනැගූ තැනැත්තා ය. එතුමා බුදුන්වහන්සේගේ කාලයට තල්ලුකර දැමීමෙන් බටහිරයන් එක් ගලකින් කුරුල්ලන් කිහිප දෙනකු මරාගැනීමට උත්සාහ කරන බව පෙනෙයි. ගැමුණු රජතුමා බුදුන්වහන්සේගේ කාලයෙහි ජීවත් වී නම් එතුමා බෞද්ධයකු වීමටත් සිංහල බෞද්ධ රාජ්‍යයක් ගොඩනැගීමටත්, රුවන්වැලි වෛතස වැනි වෛතස ගොඩනැගීමටත් තිබූ ඉඩකඩ අඩු ය. බටහිරයන්ට අවශ්‍ය එක් පැත්තකින් සිංහල

බෞද්ධ සංස්කෘතියෙහි බෞද්ධකමට ඇති වැදගත්කම නැතිකර දැමීම ය. අනෙක් පැත්තෙන් රුවන්වැලි සෑය ද ගැමුණු රජතුමාගේ කාර්යයක් නම් එවිට එවැනි නිර්මාණකිරීමට බෞද්ධ සංස්කෘතියක් අවශ්‍ය නො වේ යැයි බටහිරයන්ට කිව හැකිවෙයි. එවිට බටහිරයන්ට අවශ්‍ය එක් වැදගත් කරුණක් ඉටු වෙයි. .

ඒ සියල්ලටත් වඩා මෙරට සිංහල බෞද්ධ රාජ්‍යයක් ඇති වී නොමැති බව කීමේ අවස්ථාව ඉන් උදාවෙයි. ගැමුණු රජු බෞද්ධයකු වී ද නැද්ද යන්න මෙහි දී පැන නගින ප්‍රධාන ප්‍රශ්නය වෙයි. බුදුන් වහන්සේ ලංකාවට වැඩම කළවිට උන්වහන්සේට ගැමුණු රජතුමා හමු වූ බවක් මේ පඩිවරු නො කියති. ඔවුන්ට ඒ සඳහා අවශ්‍ය සෙල්ලිපි නැතිවීම එයට හේතුව විය හැකි ය. එහෙත් එවැනි වැදගත් හමුවීමක් සිදුවීණි නම් ඒ බව සඳහන් සෙල්ලිපියක් නොමැති වීමට ඇති සම්භාවිතාව ඉතා අඩු ය.

සෙල්ලිපි සම්බන්ධයෙන් ද මේ පඩිවරු විවිධ ප්‍රශ්න මතුකරති. ඔවුන්ට අනුව සෙනරත් පරණවිතාන මහතා ඇතුළු පුරාවිද්‍යාඥයන් සෙල්ලිපි කියවා ඇත්තේ වැරදියට ය. මේ පඩිවරු සෙල්ලිපියක ඇති වචනයක් වෙනත් අයුරකින් අර්ථකථනය කර හෝ වචනයක අකුරක් වෙනස් අයුරකින් කියවා හෝ මෙතෙක් පිළිගෙන තිබූ ඉතිහාසයට මුළුමනින් ම වෙනස් අර්ථනිරූපනයක් දෙති. සමහරවිට ඔවුන් ප්‍රකාශකරන කරුණුවල ඇත්තක් තිබෙනු විය හැකි ය. එහෙත් ඔවුන්ට කළ නොහැකි කාර්යය වී ඇත්තේ තම අර්ථනිරූපන මහාවංශයෙහි සඳහන් කරුණු සමග සංගත ව ඉදිරිපත්කිරීම ය. එසේ කිරීමට නොහැකි වූ ඔවුහු මහාවංශය බොරු යැයි කියති.

මෙලෙස සෙල්ලිපිවලට නව අර්ථකථන තම අභිමතය පරිදි දීම, එනම් අදාළ ඇමරිකන් විශ්වවිද්‍යාලයෙහි අභිමතය පරිදි දීම, හයානක සෙල්ලමක් බව අමුතුවෙන් කිවයුතු නො වෙයි. අපේ ඉතිහාසය බටහිරයන්ට විශාල ප්‍රශ්නයක් වී ඇත. ඒ වෙනස්කිරීමට ඔවුන් තැත්කෙළේ අද ඊයේ නො වෙයි. ඊළාම් සටන ඇත්තේ වන්නියේ පමණක් නො වෙයි. ඊනියා ශාස්ත්‍රීය ලෝකයේ ද ඒ සිදු වෙයි.

බටහිරයන් මෙරට සිටින තම පඩිවරුන් වශයෙන් තෝරා ගෙන ඇති අය මුලින් ම කෙළේ අපේ පැරණි දැනුම ගැන කතාකිරීම ය. ඒ පඩිවරු ආරම්භයේ දී මාක්ස්වාදය ගැන එතරම් දැනුමක් නොමැති වුව ද මාක්ස්වාදය විවේචනය කළහ. ඔවුන්ගේ ලිපි ජාතිකත්වයට සමීප විය. ඔවුහු විවිධ බෞද්ධ සංගම්වල වැඩකරමින් තමන් බෞද්ධ උපාසකයන් බව පෙන්වීමට මහන්සි ගත්හ. එමගින් ගොඩ නගා ගත් සිංහල බෞද්ධ ප්‍රතිරූපය යොදා ගනිමින් ඔවුහු දැන් ඉතිහාසයට නව අර්ථකථන සපයති.

මේ ව්‍යාපෘතිය (මෙය ද බොහෝ රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන ඔස්සේ කෙරෙන සිංහල විරෝධී ව්‍යාපෘතිය වැනි තවත් ව්‍යාපෘතියක් පමණකි.) කෙසේ අවසන් වේ දැයි අපට සිතාගත හැකි ය. ඇමරිකන් විශ්වවිද්‍යාලයක අවශ්‍යතාවට අද බෞද්ධකම සිංහලත්වයෙන් අයිත්කරන මේ පඩිවරු වැඩිකල් නොගොස් සිංහලකම ද අයිත්කරනු ඇත. මොවුන් අවසානයේ දී පදනම්වන්නේ විෂ්ණු පුරාණය වැනි වෛදික හා හින්දු ග්‍රන්ථ මත ය. බලි, තාරක ආදී රජවරුන් ගැන සිංහල ජනප්‍රවාදයෙහි සඳහන් වන්නක් නැත. අවසානයේ දී සිදුවන්නේ සිංහලයන් ද ඇත අතීතයේ දී දුටුව වූ බවට මතයක් ඇතිකිරීම ය.

දැනටමත් එවැනි මතයක් ගොඩ නැගී නොමැති බවක් මෙයින් නො කියැවෙයි. මෙරට ආදි කාලයේ සිට වාසයකෙළේ දෙමළ ජනයා බව ද ඔවුන්ගෙන් කොටසක් දේවානම්පිය තිස්ස රජු සමයෙහි බුදුසමය වැළඳගෙන සිංහල වූ බව ද ඇතැම් දෙමළ උගන්තු පවසති. බුදුසමයෙහි පාළු භාෂාව දෙමළ සමග මුසු වීමෙන් සිංහල බස ගොඩනැගුණු බව ඔවුන්ගේ මතය වෙයි. එහෙත් මෙහි ඇති පරස්පර පෙන්වාදීම කිසිසේත් ම අසීරු කාර්යයක් නො වෙයි. ඒ ඉතා දුරවල මතයක් වූ බැවින් බටහිරයෝ දැන් ඇත අතීතයට යන මතයක් ගොඩනැගීමට උත්සාහ කරමින් සිටිති. අද ඇතැම් පඩිවරුන් ගෙනෙන නව මත කෙළවර වනු ඇත්තේ සිංහලයන්ට මේ දේශය අභිමිකරවමිනි.

පැරණි සෙල්ලිපි බොහෝමයක් ලියා ඇත්තේ බ්‍රාහ්මී අක්ෂරවලිනි. බ්‍රහ්මී අක්ෂර එකල දකුණු ආසියාවේ හා අග්නිදිග ආසියාවේ භාවිතාකෙරිණි. අද ඉංග්‍රීසි, ප්‍රංශ ආදී බටහිර යුරෝපීය භාෂා ලතින් අක්ෂර (අප ඉංග්‍රීසි අකුරු නමින් හඳුන්වන්නේ මේ ලතින් අක්ෂර ය.) ආධාරයෙන් ලියන ආකාරයට එකල මේ ප්‍රදේශවල සිංහල ඇතුළු විවිධ භාෂා

බ්‍රාහ්මී අක්ෂරවලින් ලියනු ලැබිණි. කල් යෑමේ දී ඒ ඒ ප්‍රදේශවල අක්ෂර විකාශය වීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස අද යොදාගැනෙන විවිධ අක්ෂර පද්ධති ලැබී ඇත.

දැනට දක්නට ලැබෙන පැරණි ම බ්‍රාහ්මී අක්ෂර ඇත්තේ ලංකාවෙහි ය. ඉන් කිසිවෙක් කුමක් ද යන්න පැහැදිලි නැත. බ්‍රාහ්මී අක්ෂර මූලින් ම යොදාගැනුණේ ලංකාවෙහි යැයි කීමට අප ඉක්මන් නොවිය යුතු ය. සමහරවිට එසේ වීමට හැකි නමුත් ඒ නිගමනය සඳහා තව තවත් දත්ත තිබිය යුතු ය. අනෙක් අතට ලංකාවෙන් බ්‍රාහ්මී නොවන අක්ෂර ද ලැබී ඇත. ඒ අත් දේශයකින් ලැබිණි ද නැත්නම් මෙරට නිර්මිතයක් ද ආදිය ගැන අධ්‍යයනයක් කළයුතු වෙයි. එහෙත් අවාසනාවකට ඒ සඳහා යොමු වූවකු දක්නට නැත.

ලෝකයට ශිෂ්ටාචාරය දැක්වූ අප යැයි කීම මෝඩ කතාවක් පමණකි. එමෙන් ම අපට සියලුම පිටින් ලැබිණි යැයි කීම ද නිවට කතාවකි. අප ලෝකයට යම් යම් දේ දී ඇති අතර අපට ලෝකයෙන් ද යම් යම් දේ ලැබී ඇත. එසේ ලැබුණු දේ අනුකාරිකව අනුගමනය නොකර ඒ අපේ සංස්කෘතියට අවශෝෂණයකිරීමට අපි සමත් වීමු. අද අවාසනාවකට අපේ කිසිවක් ලෝකයට නොලැබෙන අතර අපි පිටින් එන දෑ අවශෝෂණය නොකර අනුකරණය කරමු. අප මේ තත්වය වෙනස්කළ යුතු ය. අපේ ප්‍රවාද ලියැවෙන්නේ ඒ අරමුණින් අපේ ම දෑ නිර්මාණයකිරීමටත් පිටින් ලැබෙන දෑ අනුකරනය නොකර අවශෝෂණයකිරීමටත් ය.

මහාචාර්ය නමින් ද සිල්වා